

Art. 2. Le présent arrêté produit ses effets le 1er mars 1991.

Art. 3. Notre Ministre de l'Intérieur est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 24 mars 1993.

BAUDOUIIN

Par le Roi :
Le Ministre de l'Intérieur,
L. TOBBACK

Art. 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 maart 1991.

Art. 3. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 24 maart 1993.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :
De Minister van Binnenlandse Zaken,
L. TOBBACK

MINISTÈRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL

F. 93 — 071

2 AVRIL 1993. — Arrêté royal rendant obligatoire la convention collective de travail n° 54 du 23 février 1993, conclue au sein du Conseil national du Travail, relative à l'octroi en 1993 et 1994 d'une indemnité complémentaire égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances (1)

BAUDOUIIN, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires, notamment les articles 18 et 28;

Vu la loi-programme du 30 décembre 1988, notamment l'article 16;

Vu la convention collective de travail n° 20 du 29 janvier 1976 relative à l'octroi d'un double pécule pour une partie de la quatrième semaine de vacances, modifiée en dernier lieu par la convention collective de travail n° 20 quinquies du 6 décembre 1983, conventions conclues au sein du Conseil national du Travail et rendues respectivement obligatoires par les arrêtés royaux des 10 mai 1976 et 3 février 1984;

Vu l'arrêté royal du 1er mars 1989 portant intégration du double pécule de vacances pour deux jours de la quatrième semaine de vacances des travailleurs salariés tel que modifié par l'arrêté royal du 8 juin 1989, qui a réalisé cette même opération pour les employés;

Vu la convention collective de travail n° 52 du 3 mars 1992 relative à l'octroi d'une indemnité complémentaire unique égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances, convention conclue au sein du Conseil national du Travail et rendue obligatoire par l'arrêté royal du 10 avril 1992;

Vu la demande du Conseil national du Travail;
Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi et du Travail,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Est rendue obligatoire la convention collective de travail n° 54, reprise en annexe, conclue le 23 février 1993 au sein du Conseil national du Travail, relative à l'octroi en 1993 et 1994 d'une indemnité complémentaire égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances.

(1) Références au *Moniteur belge* :

Loi du 5 décembre 1968, *Moniteur belge* du 15 janvier 1969.

Loi-programme du 30 décembre 1988, *Moniteur belge* du 5 janvier 1989.

Arrêté royal du 10 mai 1976, *Moniteur belge* du 5 juin 1976.

Arrêté royal du 3 février 1984, *Moniteur belge* du 22 février 1984.

Arrêté royal du 1er mars 1989, *Moniteur belge* du 30 mars 1989.

Arrêté royal du 8 juin 1989, *Moniteur belge* du 7 juillet 1989.

Arrêté royal du 10 avril 1992, *Moniteur belge* du 1er mai 1992.

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

N. 93 — 071

[C — 12194]

2 APRIL 1993. — Koninklijk besluit waarbij algemeen verbindend wordt verklaard de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 54 van 23 februari 1993 gesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende de toekenning in 1993 en 1994 van een aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek (1)

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groot.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, inzonderheid op de artikelen 18 en 28;

Gelet op de programmawet van 30 december 1988, inzonderheid op het artikel 16;

Gelet op de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 20 van 29 januari 1976 betreffende de toekenning van een dubbel vakantiegeld voor een gedeelte van de vierde vakantieweek, laatst gewijzigd door de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 20 quinquies van 6 december 1983, overeenkomsten gesloten in de Nationale Arbeidsraad en algemeen verbindend verklaard door de koninklijke besluiten van respectievelijk 10 mei 1976 en 3 februari 1984;

Gelet op het koninklijk besluit van 1 maart 1989 tot integratie van het dubbel vakantiegeld voor twee dagen van de vierde vakantieweek van de werknemers, gewijzigd bij koninklijk besluit van 8 juni 1989, waarbij die integratie ook voor de bedienden is ingesteld;

Gelet op de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 52 van 3 maart 1992 betreffende de toekenning van een eenmalige aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek, overeenkomst gesloten in de Nationale Arbeidsraad en algemeen verbindend verklaard door het koninklijk besluit van 10 april 1992;

Gelet op het verzoek van de Nationale Arbeidsraad;

Op de voordracht van Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Algemeen verbindend wordt verklaard de als bijlage overgenomen collectieve arbeidsovereenkomst nr. 54 van 23 februari 1993, gesloten in de Nationale Arbeidsraad, betreffende de toekenning in 1993 en 1994 van een aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek.

(1) Verwijzingen naar het *Belgisch Staatsblad* :

Wet van 5 december 1968 *Belgisch Staatsblad* van 15 januari 1969.

Programmawet van 30 december 1988, *Belgisch Staatsblad* van 5 januari 1989.

Koninklijk besluit van 10 mei 1976, *Belgisch Staatsblad* van 5 juni 1976.

Koninklijk besluit van 3 februari 1984, *Belgisch Staatsblad* van 22 februari 1984.

Koninklijk besluit van 1 maart 1989, *Belgisch Staatsblad* van 30 maart 1989.

Koninklijk besluit van 8 juni 1989, *Belgisch Staatsblad* van 7 juli 1989.

Koninklijk besluit van 10 april 1992, *Belgisch Staatsblad* van 1 mei 1992.

Art. 2. Notre Ministre de l'Emploi et du Travail est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 2 avril 1993

BAUDOIN

Par le Roi :

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,
Mme M. SMET

Annexe

Conseil national du Travail

Convention collective de travail n° 54 du 23 février 1993 relative à l'octroi en 1993 et 1994 d'une indemnité complémentaire égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances. (Convention enregistrée le 5 mars 1993 sous le n° 32.007/CO/300).

CHAPITRE Ier. — Dispositions générales

A. Portée de la convention.

Article 1er. La présente convention collective de travail règle la mise en application du point 11 de l'Accord interprofessionnel du 9 décembre 1992 prévoyant la prolongation de l'octroi, en 1993 et 1994, d'une indemnité égale au double pécule pour la quatrième semaine de vacances, pour un montant équivalent à un jour telle que prévue dans la convention collective de travail n° 52 du 3 mars 1992 relative à l'octroi d'une indemnité complémentaire unique égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances.

B. Champ d'application.

Art. 2. La présente convention collective de travail est applicable aux travailleurs et aux apprentis assujettis aux lois coordonnées relatives aux vacances annuelles des travailleurs ainsi qu'aux employeurs qui les occupent.

C. Principe.

Art. 3. Les travailleurs et apprentis ayant droit à des vacances légales en 1993 et en 1994, peuvent prétendre, pour l'année de vacances concernée, à l'indemnité complémentaire de vacances visée ci-après.

CHAPITRE II. — Modalités d'application

Section 1re

Dispositions propres aux ouvriers et apprentis

A. Détermination du montant de l'indemnité complémentaire de vacances.

Art. 4. Le montant de l'indemnité complémentaire égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances correspond à 2,57 % du montant brut du pécule de vacances. Ce montant est déterminé par l'employeur sur la base du ou des titre(s) de paiement émanant d'une ou de plusieurs caisses de vacances et reçu(s) par le travailleur à titre de pécule légal de vacances.

Commentaire

Pour déterminer le montant brut du pécule de vacances, il convient de multiplier le montant brut imposable du pécule de vacances par le coefficient 1,07533.

B. Moment du paiement de l'indemnité complémentaire de vacances

Art. 5. Le paiement de l'indemnité complémentaire de vacances s'effectuera en même temps que la première paie qui suit la date du 30 juin de l'année de vacances pour autant que l'employeur ait eu connaissance du ou des titre(s) de vacances sur la base desquels le pécule est calculé. Dans le cas contraire, l'employeur paiera cette allocation lors de la première paie qui suit le jour où il aura eu connaissance du ou des titre(s) de vacances.

En ce qui concerne les travailleurs visés à l'article 11, le paiement se fera dès que le(s) titre(s) émis par la (les) caisse(s) de vacances aura (auront) été fourni(s) à l'employeur, et ce à partir du 30 juin de l'année de vacances.

C. Disposition particulière.

Art. 6. Les dispositions des articles 4, 5, 10, 11 et 12 sont applicables selon des modalités propres au secteur, aux travailleurs manuels des entreprises relevant de la Commission paritaire nationale de la construction.

Art. 2. Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 2 april 1993.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
Mevr. M. SMET

Bijlage

Nationale Arbeidsraad

Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 54 van 23 februari 1993 betreffende de toekenning in 1993 en 1994 van een aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek. (Overeenkomst geregistreerd op 5 maart 1993 onder het nr. 32.007/CO/300).

HOOFDSTUK I.— Algemene bepalingen

A. Draagwijdte van de overeenkomst

Artikel 1. Deze collectieve arbeidsovereenkomst regelt de tenuitvoerlegging van punt 11 van het centraal akkoord van 9 december 1992, waarbij voor 1993 en 1994 wordt voorzien in de verlenging van de toekenning van een aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de vierde vakantieweek, voor een bedrag gelijk aan één dag, zoals bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 52 van 3 maart 1992 betreffende de toekenning van een eenmalige aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek.

B. Toepassingsgebied

Art. 2. Deze collectieve arbeidsovereenkomst is van toepassing op de werknemers en op de leerlingen die onderworpen zijn aan de gecoördineerde wetten betreffende de jaarlijkse vakantie van de werknemers alsook op de werkgevers die hen tewerkstellen

C. Beginsel

Art. 3. De werknemers en de leerlingen die recht hebben op wettelijke vakantie in 1993 en 1994, kunnen voor het betreffende vakantiejaar aanspraak maken op de hierna vermelde aanvullende vakantievergoeding.

HOOFDSTUK II. — Toepassingsregels

Afdeling 1

Specifieke bepalingen voor de handarbeiders en de leerlingen

A. Vaststelling van het bedrag van de aanvullende vakantievergoeding

Art. 4. Het bedrag van de aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek, stemt overeen met 2,57 % van het brutobedrag van het vakantiegeld. Dit bedrag wordt door de werkgever vastgesteld op grond van één of meer betaalbewijzen van één of meer vakantiefondsen, die de werknemer ontvangt als wettelijk vakantiegeld.

Commentaar

Om het brutobedrag van het vakantiegeld te bepalen, moet het belastbaar brutobedrag van het vakantiegeld worden vermenigvuldigd met de coëfficiënt 1,07533.

B. Tijdstip van de betaling van de aanvullende vakantievergoeding

Art. 5. De aanvullende vakantievergoeding moet tegelijk met de eerste loonbetaling na 30 juni van het vakantiejaar worden uitbetaald, voor zover de werkgever in kennis is gesteld van het betalingsbewijs (of de betalingsbewijzen) op grond waarvan het vakantiegeld wordt berekend. Anders moet de werkgever de vergoeding betalen bij de eerste loonbetaling die volgt op de dag waarop hij kennis heeft genomen van het betalingsbewijs (of de betalingsbewijzen).

De in artikel 11 vermelde werknemers moeten worden betaald zodra het betalingsbewijs (of de betalingsbewijzen) van het vakantiefonds (of de vakantiefondsen) is (zijn) afgegeven aan de werkgever, en dit vanaf 30 juni van het vakantiejaar.

C. Bijzondere bepaling

Art. 6. De bepalingen van de artikelen 4, 5, 10, 11 en 12 zijn volgens aan de sector eigen regels van toepassing op de handarbeiders van de ondernemingen die ressorteren onder het nationaal paritair comité voor het bouwbedrijf.

Section 2. — Dispositions propres aux employés**A. Détermination du montant de l'indemnité complémentaire de vacances.**

Art. 7. Le montant de l'indemnité complémentaire égale au double pécule du troisième jour de la quatrième semaine de vacances est égal à 5,59 % du double pécule légal auquel l'employé peut prétendre.

B. Moment du paiement de l'indemnité complémentaire de vacances.

Art. 8. Les montants de l'indemnité complémentaire de vacances prévus aux articles 7 et 9, §§ 1 et 2 sont payés en même temps, mais au plus tôt le 30 juin de l'année de vacances, que le supplément prévu aux articles 38, 2°, 39 alinéa 2, et 53, 2° ou que le montant prévu à l'article 46 ou à l'article 56 de l'arrêté royal du 30 mars 1967 déterminant les modalités générales d'exécution des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés.

C. Disposition particulière.

Art. 9. § 1. L'indemnité complémentaire de vacances visée à l'article 11 est égale à 0,38 % des rémunérations brutes gagnées par l'employé pendant l'exercice de vacances, majorées éventuellement d'une rémunération fictive afférente aux journées assimilées à des journées de travail effectif.

§ 2. Cette indemnité est également due aux employés remplissant les conditions visées à l'article 10, dont le contrat prend fin entre le 30 juin et le 31 décembre de l'année de vacances et qui n'auraient pas encore bénéficié de l'avantage prévu par la présente convention.

Commentaire

Pour l'application du § 1er et dans l'hypothèse où l'employé a été occupé par plusieurs employeurs au cours de l'exercice de vacances, il faut, par « rémunérations brutes gagnées par l'employé pendant l'exercice de vacances », comprendre le montant total des rémunérations brutes gagnées par l'employé pendant cet exercice de vacances.

Section 3. — Dispositions communes**A. Conditions d'octroi.**

Art. 10. Le montant de l'indemnité complémentaire de vacances visé aux articles 4 et 7 est payé au travailleur qui remplit les conditions suivantes:

1. avoir droit à un pécule légal de vacances;
2. le 30 juin de l'année de vacances, être lié par un contrat de travail ou par un contrat d'apprentissage.

Art. 11. Sont également en droit de réclamer le paiement de l'indemnité complémentaire de vacances visée aux articles 4 et 7 :

— les travailleurs qui, tout en répondant à la condition fixée par le littéra 1 de l'article 10, se trouvent au 30 juin de l'année de vacances dans une des situations suivantes : les chômeurs complets et involontaires, les travailleurs bénéficiant de la prépension conventionnelle, les pensionnés, les travailleurs dont le contrat a pris fin alors qu'ils étaient en état d'incapacité de travail résultant de maladie, d'accident, d'accident du travail ou de maladie professionnelle, ainsi que les travailleurs sous les armes et qui ne sont plus liés par un contrat, à condition qu'ils aient eu des prestations effectives ou assimilées dans l'année de vacances et qu'ils n'aient pas déjà bénéficié, au cours de cette année de l'avantage prévu par la présente convention collective de travail;

— les ayants droit d'un travailleur décédé entre le 1er janvier et le 30 juin de l'année de vacances, pour autant que celui-ci n'ait pas bénéficié de l'avantage prévu par la présente convention collective de travail avant son décès et qu'il remplisse la condition prévue au littéra 1 de l'article 10.

B. Débiteur de l'indemnité complémentaire de vacances.

Art. 12. Sauf décision différente prise par une commission paritaire désignant un autre débiteur, l'indemnité complémentaire de vacances est due par :

- l'employeur qui occupe le travailleur remplissant les conditions visées à l'article 10;
- l'employeur qui occupait en dernier lieu les travailleurs visés à l'article 11.

CHAPITRE III. — Dispositions finales

Art. 13. La présente convention est conclue pour une durée déterminée; elle produit ses effets le 1er janvier 1993 et cesse d'être en vigueur au 31 décembre 1994.

Elle pourra être révisée ou dénoncée à la demande de la partie signataire la plus diligente, moyennant un préavis de six mois.

Afdeling 2. — Specifieke bepalingen voor de bedienden**A. Vaststelling van het bedrag van de aanvullende vakantievergoeding**

Art. 7. Het bedrag van de aanvullende vergoeding gelijk aan het dubbel vakantiegeld voor de derde dag van de vierde vakantieweek, stemt overeen met 5,59 % van het wettelijk dubbel vakantiegeld waarop de bediende aanspraak kan maken.

B. Tijdstip van de betaling van de aanvullende vakantievergoeding

Art. 8. De in de artikelen 7 en 9, §§ 1 en 2 genoemde bedragen van de aanvullende vakantievergoeding worden betaald — doch niet vóór 30 juni van het vakantiejaar — samen met de toeslag bepaald in de artikelen 38, 2°, 39, tweede alinea en 53, 2° of met het bedrag vastgesteld in de artikelen 46 of 56 van het koninklijk besluit van 30 maart 1967 tot bepaling van de algemene uitvoeringsmodaliteiten van de wetten betreffende de jaarlijkse vakantie der loonarbeiders.

C. Bijzondere bepaling

Art. 9. § 1. De in artikel 11 vermelde aanvullende vakantievergoeding is gelijk aan 0,38 % van het brutoloon dat de bediende tijdens het vakantiedienstjaar heeft verdiend, eventueel verhoogd met een fictief loon voor de dagen die met dagen van werkelijke arbeid worden gelijkgesteld.

§ 2. Deze vergoeding is eveneens verschuldigd aan de bedienden die voldoen aan de in artikel 10 gestelde voorwaarden en wier arbeidsovereenkomst een einde neemt tussen 30 juni en 31 december van het vakantiejaar en die het voordeel van deze collectieve arbeidsovereenkomst nog niet hebben genoten.

Commentaar

Voor de toepassing van § 1 en in de veronderstelling dat de bediende tijdens het vakantiedienstjaar door verscheidene werkgevers werd tewerkgesteld, moet onder « brutoloon dat de bediende tijdens het vakantiedienstjaar heeft verdiend » worden verstaan, het totale bedrag van de brutolonen die de bediende tijdens dat vakantiedienstjaar heeft verdiend.

Afdeling 3. — Gemeenschappelijke bepalingen**A. Toekenningsvoorwaarden**

Art. 10. Het in de artikelen 4 en 7 bepaalde bedrag van de aanvullende vakantievergoeding wordt betaald aan de werknemer die voldoet aan de volgende voorwaarden :

1. recht hebben op een wettelijk vakantiegeld;
2. op 30 juni van het vakantiejaar verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst of door een leerovereenkomst.

Art. 11. Op de uitbetaling van de in de artikelen 4 en 7 genoemde aanvullende vakantievergoeding, kan ook aanspraak worden gemaakt door :

— de werknemers die aan de in punt 1 van artikel 10 gestelde voorwaarde voldoen en zich op 30 juni van het vakantiejaar in een van de volgende toestanden bevinden : de volledige en onvrijwillige werklozen, de werknemers die een conventioneel brugpensioen genieten, de gepensioneerden, de werknemers wier overeenkomst werd beëindigd terwijl zij arbeidsongeschikt waren als gevolg van ziekte, ongeval, arbeidsongeval of beroepsziekte, alsook de werknemers die hun dienstplicht vervullen en die niet meer door een overeenkomst verbonden zijn, op voorwaarde dat zij in het vakantiejaar werkelijke of daarmee gelijkgestelde arbeidsprestaties hebben verricht en zij tijdens dat jaar het voordeel van deze collectieve arbeidsovereenkomst nog niet hebben genoten;

— de rechtverkrijgenden van een tussen 1 januari en 30 juni van het vakantiejaar overleden werknemer, voor zover deze werknemer vóór zijn overlijden het voordeel van deze collectieve arbeidsovereenkomst niet heeft genoten en hij voldoet aan de in punt 1 van artikel 10 gestelde voorwaarde.

B. Betaalplichtige van de aanvullende vakantievergoeding

Art. 12. Behalve indien een paritair comité het anders beslist en een andere betaalplichtige aanwijst, is de aanvullende vakantievergoeding verschuldigd door :

- de werkgever bij wie de werknemer die aan de in artikel 10 gestelde voorwaarden voldoet, is tewerkgesteld;
- de werkgever die als laatste de in artikel 11 genoemde werknemers tewerkstelde.

HOOFDSTUK III. — Slotbepalingen

Art. 13. Deze overeenkomst is gesloten voor een bepaalde tijd; zij heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993 en houdt op van kracht te zijn op 31 december 1994.

Zij kan op verzoek van de meest gerede ondertekenende partij worden herzien of opgezegd, met inachtneming van een opzeggings-termijn van zes maanden.

L'organisation qui prend l'initiative de la révision ou de la dénonciation doit en indiquer les motifs et déposer des propositions d'amendements que les autres organisations s'engagent à discuter au sein du Conseil national du Travail dans le délai d'un mois de leur réception.

Vu pour être annexé à l'arrêté royal du 2 avril 1993.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,
Mme M. SMET

De organisatie die het initiatief tot herziening of opzegging neemt, moet de redenen ervan aangeven en amendementsvoorstellen indienen; de andere organisaties verbinden er zich toe deze binnen een maand na ontvangst ervan in de Nationale Arbeidsraad te bespreken.

Gezien om te worden gevoegd bij het koninklijk besluit van 2 april 1993.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
Mevr. M. SMET

EXECUTIFS — EXECUTIEVEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 93 — 972

16 DECEMBER 1992

Besluit van de Vlaamse Executieve tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 februari 1983 houdende aanmoedigingsmaatregelen voor het rationeel energieverbruik

De Vlaamse Executieve,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 6, § 1, VII, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988;

Gelet op de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten;

Gelet op de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, inzonderheid artikel 184;

Gelet op het koninklijk besluit van 10 februari 1983 houdende aanmoedigingsmaatregelen voor het rationeel energieverbruik;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 24 november 1992;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het geboden is onverwijld actie te nemen met het oog op de bevordering van het rationeel verbruik van energie door de oprichting van een Vlaams Interdepartementaal Comité voor Energie;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. De artikelen 1 tot en met 17 van het koninklijk besluit van 10 februari 1983 houdende aanmoedigingsmaatregelen voor het rationeel energieverbruik worden ondergebracht in een hoofdstuk I.

Art. 2. Aan hetzelfde besluit wordt na artikel 17 een hoofdstuk II toegevoegd dat toepasselijk is op het Vlaamse Gewest en volgende bepalingen omvat :

« Art. 18. De artikelen 10 tot en met 15 van dit besluit zijn niet toepasselijk op het Vlaamse Gewest.

Art. 19. Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt een Vlaams Interdepartementaal Comité voor Energie opgericht, hierna het V.I.CO. genoemd.

Art. 20. Het V.I.CO. is belast met de organisatie van elk nuttig overleg tussen de betrokken departementen in het kader van de toepassing van dit besluit.

Het voorafgaand advies van het V.I.CO. is vereist voor alle reglementaire besluiten nodig voor de uitvoering van dit besluit.

Art. 21. § 1. Het V.I.CO. is samengesteld uit een vertegenwoordiger van ieder departement van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter van het V.I.CO. kan de samenstelling van de vergadering uitbreiden naargelang de noodwendigheden, en daarbij beroep doen op deskundigen.

§ 2. Het voorzitterschap van het V.I.CO. wordt waargenomen door de Bestuursdirecteur van het Departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden, Administratie Economie, Bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

§ 3. Het secretariaat van het V.I.CO. wordt waargenomen door het Bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Art. 22. Het V.I.CO. kan beslissen deskundigenwerkgroepen op te richten teneinde advies te bekomen over technische aangelegenheden.

Deze deskundigenwerkgroepen vergaderen onder het voorzitterschap van de voorzitter van het V.I.CO. of zijn afgevaardigde en ze bestaan uit alle daartoe aangewezen deskundigen.

Art. 23. Het V.I.CO. stelt zijn reglement van inwendige orde op, op voorstel van zijn voorzitter. Dit reglement wordt door de Vlaamse minister bevoegd voor Energie goedgekeurd ».

Art. 3. De artikelen 18 en 19 van het voornoemde koninklijk besluit worden respectievelijk artikel 24 en 25.

Art. 4. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1992.